

רים. כאשר שמעה שהוא הסתבך בתאונת-דרך כים ואמר לחוקרים כי באה מולו משאית, הציעה שרית ללכת למישורה ולהעיד שהק צין סיפר בבסיס כי נרדם בנסיעה. שרית יר עזה גם על מיקרה שבו רשם הקצין צריקריאה למילואים לחברו, שכלל לא היה מאותו גדוד, רק כרי שהחבר יוכל ללון חינם בבית-החייל. היא התקשרה עם ידיד שלה במצ"ח, ורצתה לשכנע גם את אורלי ללכת איתה להעיד.

„כבר באותו שלב, עוד לפני הידרדרות היחסים בינינו, היה דודו טורח תמיד להרגיש את הכוח שלו לפניי וגם לפני שרית. הוא היה אומר: אם תתחנני תקבלי! ואני מגישה טוב כשאת משפילה את עצמך! הוא גם היה דורש ודורש יותר עבודה ורצה שאקח גם יחידות ששרית טיפלה בהן. הייתי עמוסת עבודה. נשארת כשבתות, אחרי העבודה ועד שעות מאוחרות. הרגשתי שכמה שאני נותנת, הוא רוצה יותר, ולא מעריך את מה שאני עושה.

יחסינו התחילו להתערער. אבל גם כאשר היו בעיות בינינו, לא יכולתי להזניח את העבודה, כי זה האופי שלי.

לקחתי מדודו אחריות גם ליחידה סדירה, מתוך הסכמה שאם לא אוכל להמשיך, אחזיר לו אותה. אבל הוא סירב לקחת אותה בחזרה. שרית לחצה עלי שאורוק לו את העבודה בפנים, אבל אמרתי לה שזה לא נעים לי, כי אני לקחתי זאת על עצמי. לבסוף דודו לקח בחזרה את היחידה הסדירה, אבל איים שיק ממני גם את יחידות-המילואים שכליכך אהבתי. התחילו כעסים, הוא חשב שעשיתי זאת בכוונה. הייתי גם מושפעת משרית.

יום אחד עליתי למישרדו וראיתי אותו ממלא טופסות-לונה. מצ"ח תפסו אותו בצריפין והגישו נגדו תלונה על שהלך בלי כותמה ובמדים לא תיקניים. הוא חשב שהוא מסוגל לסדר את כל הצבא. הוא מילא את טופס הדימישט כאילו ססגן-מפקד הבסיס שפט אותו, וחתם על הטופס. למעשה הוא „שפט" את עצמו ונתן לעצמו עונש של גניפה. אחרי שה-

יחסים בינינו הידרדרו, ושרית לחצה עלי. החלטתי להתלונן על כך במצ"ח.

סא"ל הצמידה לגופו

אחרי שהתחיל הסיטון. הקצין למר כי הצרות שנגרמו לו, והחקירות שנתחתו נגדו, היו ביוזמת שרית ואורלי. והוא התחיל להתנסק.

הכי חרה לי שהייתי חיילת מצטיינת כי יוסי-העצמאות, והוא ביטל את זה. הוא אפילו לא סיפר לי על-ידיך מראש. זה פגע בי, זה לא יחס שמגיע לי.

זה התבטא גם בדברים קטנים ויומיומיים. כאשר יצאתי בערב הביתה, הוא היה קורא לי מהשער ואפילו מההסעה, בגלל כל מיני תוארנות. הוא עיכב אותי ביום שישי גם כשלא הייתה לי עבודה. הוא החזיק אותי בחוסר-דיוק ריי, כדי שלא יראו, השפיל אותי וקיבל את ההרגשה הטובה של השמכות. הוא ביטל לי את הפטור ממיסררי-בוקר ומנקיונות. הוא עושה לי מיסרר תיקניות פרי-

אילן דסות, העיתונאית

אורלי עם אמה

בחו של שופט, תלמידה מצטיינת. חלמה ללמוד מישפטים

אורלי היא ילדותית יותר מגילה הביולוגי. „ראיתי שאין לי לאן לפנות. לא רציתי לעזוב את התפקיד ואת המקום, או החלטתי שדודו צריך ללכת! שרית פנתה למצ"ח, לברר כיצד מתקדמת חקירתו של המפקד, והתברר שהחקירה נתקעה. „בשלב זה הפסקתי לחשוב בצורה הגיונית. דודו היה צריך לסיים את שרותו באוגוסט וכולם אמרו לי לסחוב עוד כמה

טי לפני אחרים במישרדו. הוא היה מבקש שאסתובב, וסופר את הטבעות והתכשיטים שלי. זה היה רק להשפילי בגלל העדות שלי נגדו. הוא הוציא לי את הנשמה, לא נתן לי לנשום. הריץ אותי כל היום, כדי להראות לי מי הוא ומי אני, ושהוא יכול לדרוך עלי. מרגע העדות שלי ועד ה-18 במאי זה לא נפסק לרגע.

על נעצים - בסוף רעל עכברים!

פקד שלי. הם נגמרו ביום שישי והוספתי עוד שניים, זיפתי אותם. חורתי לבסיס ביום א', שרית טפחה לי על האגו וחשבת שהיא תומכת בי, מפני שיש לנו אינטרס משותף. לא חשיתי לרגע שהיא מקליטה אותי. לכן גם לא חשתי, כאשר הודיעה לי שאנחנו יכולות לנסוע לשלישות הראשית ברמת-גן לסדר דברים.

כאשר רגו הבנות-בדרכי רכישת הרעל, החליטו שלא לקנותו בירושלים, שם הן מוכרות. הן תכננו לקנותו בעיר אחרת כשהן ללא תג-יחידה. מצ"ח הוא שאיפשר את נסיעתן לשלישות, כדי ללכוד את אורלי.

„שרית לחצה שנלך לבית-מירקחת. קנינו רעל-עכברים, אבל ראיתי שהגרגרים ירוקים. השתיים תכננו לשים את הרעל באבקת-השוקו, שאותה שמר דודו במישרדו, ורק הוא נהג לשתות ממנה. הגרגרים הירוקים לא השתלבו בצבע השוקו. על כן הלכו לבית-מירקחת אחר, וקנו סוג אחר של רעל-עכברים.

רעל ובדיחה

למחרת בבוקר, ה-18 במאי, הביאה אורלי את הרעל איתה לבסיס. ב-10 יצא דודו ממישרדו ואמר בקול רם שהוא הולך וביקש משרית לשמור על הדרו. אורלי מיהרה לשם כדי לקחת את טופסיה-ה' המזוייפים שלה, ושרית הזכירה לה את הרעל. כאשר פתחו את ארונו של הקצין גילו שאין כלל שוקו בקופסה, אלא קפה שחור. „אמרתי לה שהוא לא שותה קפה, הוא שותה שוקו, אבל שרית אמרה לי שכאשר אין שוקו הוא שותה קפה. חשבת רק על המטרה הסופית, שהוא יהיה חולה, קיאי וישלשל וילך לבריכות, וכך ניפטר ממנו עד שישתחרר. הכנסתי רעל ל-קופסה וניערתי אותה. שרית אמרה לי שאם סיף עוד רעל לא אכל סירבתי.

כאשר נשאלה אורלי כיצד ידעה איזו כמות רעל לשים כדי שלא להרוג את מפקדה, לא היתה לה תשובה ברורה. היא רק אמרה שהיתה בטוחה שזה יהיה בסדר. כאשר שאלה אותה שרית מה יקרה אם מישוהו נוסף ישתה מהקפה, אמרה שלא איכפת לה שעוד כמה אנשים מהבסיס ימותו. כיום היא אומרת שזה היה בבריחות-הרעות. מיד אחרי שהכניסה את הרעל לקפה הגיעו אנשי מצ"ח ועצרו אותה.

„היום אני מבינה מה קרה לשרית. היא עמדה להשתחרר ופחדה שדודו לא יתן לה חופשת-שיחרור ולא יעלה אותה לדרגת סמ"ל. היא גם קינאה בי, מפני שאני הצלחתי בתפקיד שהיא נכשלה. כך הסבירה אורלי לבית-הדין את בגידתה של חברתה הטובה. סניגורה, עורכי-הדין דן שיינמן, אמר לבית-דין שיש בידו עדות גם על קשרים רומנטיים בין דודו ושרית.

אורלי היתה חודשיים במעצר, ובניתיים הצליח סניגורו לשכנע את הפרקליטות הצבאית שאין מקום לכתב-אישום על ניסיון לר-צה, אלא רק על ניסיון לחבלה חמורה. זהו הברל משעויות ביטוח.

במהלך החודשיים הגיעו הסניגור והפרקליטות לידי עיסקת-טיעון, שעל פיה תבקש קש חצי שנה. בית-הדין החליט על אורך המאסר בגדר שתי ההצעות, על פי התרשמותו. אורלי הודתה באשמה ועלתה לדוכן-העדים. „ברור לי שמה שעשיתי היה שטות מוחלט. טעם המעשה ניער אותי. בכת אחת קיבלתי את כל הבגרות והבשלות שחסרו לי. הטרוא מה של הכלא לימדה אותי לקח לכל החיים. כאשר נשאלה על-ידי השופט, אל"מ אני פלד, כיצד היא רואה את עתידה, אמרה: „אני רואה את עצמי מרצה עונש על עתשנות ודי מעשה האידיטי שעשיתי, ואחרי-כך ממשיכה בתוכנו, מה שאפשר.

סגן דוד מזור, שהבקש על-ידי העונם הזה לומר כמה מילים, ענה כי יגיב רק אחרי פסקי-הדין, ורק אחרי שדוכן-הצה"ל יתיר לו זאת. בחודש הבא ייגור גוריהרין.

חודשים עד שהוא ישתחרר, אבל לא יכולתי. שרית הציעה כל מיני הצעות. היא הציעה למרוח מרגרינה על ריצפת חדרו, לשים לו נעצים על הכורסה, ולהודיע להוריו שנפצע בתאונת-דרכים. הושפעת ממנה.

„אני יודעת שבמשך השבועות האלה הצ"ל ילח דודו לשבור את הביטחון העצמי שלי, לפרק אותי לפירורים. לשרית היו שמונה תלונות ממנו, והיא רצתה להתנקם בו. אבל מכיוון שאני חשתי שאני, המוח, שאני יותר טובה ויותר מוצלחת מכולם שם, חשבת שא"עלה רעיונות טובים יותר משל שרית. מכל הרטורים והספרים עלה לי הרעיון של רעל-עכברים.

הייתי מאוד מרוצה מהתיכנון ומהרעיון. שרית התפעלה מהרעיון ולחצה שנוציא אותו לפועל.

כשלב זה, כאשר הדברים הגיעו לתיכנון ההרעלה, נבהלה שרית. היא הלכה אל דודו המפקד וגילתה לו את התוכנית. הקצין לא האמין בתחילה, אבל אחרי שמעם הקלטות שעשתה שרית, פנה למצ"ח ויחד הכינו מא"ר.

„הוצאתי שלושה ג' (ימי מחלה), למרות שלא הגיע לי, כי רציתי רק להתרחק מהמי-

אורלי נכנסה לאובססיה. „אני, שאינני פטפטנית, בחורה מאוד מופנמת, התחלתי לדבר בלי סוף על דודו והיחסים שלנו. לכולם כבר נמאס לשמוע אותי. אורלי תיכננה כי צד להתרחק מהקצין המתנכל לה, ולא להיות בסביבתו. היא ביקשה חופשות שהגיעו לה, אבל הוא סירב לאשרן. היא ביקשה חופשה לצורך בדיקות, אבל גם לכך סירב.

אורלי ניסתה לברר אם תוכל לקבל עבודה דומה במקום אחר, והתברר לה כי לא ירשו לה לעבור מהבסיס הזה. היא פנתה למקצנת, ח"ן, אך לא קיבלה ממנה עזרה. פעמיים פנתה לסא"ל, סגן-מפקד הבסיס, וגם הוא לא עזר.

מצ"ח אירגן

בפעם השלישית, כאשר היתה במיש"רדו, נעל הסא"ל את הרלת, הצמידה לגופו ראה לה מה יהיה התשלום עבור עזרתו. כאשר נאלצה אורלי לספר על-ידי מעל דוכן-העדים, נתקעו המילים בגרונה. בושה עמוקה מנעה ממנה לדבר על ההטרדה המינית שעברה עליה. יתכן שגם כשטח זה